

CRED CĂ E GREU SĂ UCIZI O IDEE
PENTRU CĂ IDEILE SUNT INVIZIBILE
ȘI CONTAGIOASE ȘI CIRCULĂ
CU REPEZICIUNE.

CRED CĂ ÎȚI POTI FORMA PROPRIILE IDEI, CARE
SĂ LE COMBATĂ PE CELE CARE NU ÎȚI PLAC.

CRED CĂ AR TREBUI SĂ AI LIBERTATEA DE
A ARGUMENTA, CLARIFICA, EXPLICA,
DEZBATE, SUPĂRA, ÎNFURIA, LUA ÎN
DERÂDERE, CÂNTA, DRAMATIZA
ȘI
NEGA.

NU CRED CĂ POTI OPRI IDEILE CARE
NU-ȚI PLAC DÂND FOC, UCIGÂND,
ARUNCÂND ÎN AER SAU SPĂRGÂND
CAPUL OAMENILOR CU PIETRE
(PENTRU A SCOATE DE ACOLO IDEILE NOCIVE),
ÎNECÂNDU-ȚI SAU CHIAȚ DISTRUGÂNDU-ȚI.

IDEILE APAR UNDE NICI NU TE AȘTEPTI,
CA BURUIENILE, ȘI SUNT LA FEL DE
DIFICIL DE ȚINUT SUB CONTROL.

CRED CĂ ÎNĂBUȘIREA IDEILOR
DUCE LA RĂSPÂNDIREA LOR.

CRED CĂ OAMENII, CĂRȚILE ȘI ZIARELE SUNT
DEPOZITARI AI IDEILOR, DAR CĂ ÎNCENDIEREA
OAMENILOR CU IDEI E SORTITĂ EȘECULUI, LA FEL
CA ARUNCAREA ÎN AER A ARHIVELOR UNUI
ZIAR. E DEJA PREA TÂRZIU.

E MEREU PREA TÂRZIU.

IDEILE ȘI-AU LUAT DEJA ZBORUL
ȘI STAU ASCUNSE ÎN CAPUL OAMENILOR,
AȘTEPTÂND ÎN MÎNTEA LOR.

POT FI ȘOPTITE.

POT FI SCRISE PE ZIDURI
ÎN TOIUL NOPTII.

POT FI DESENATE.

